

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Jólini og børnini

JÓL eru í hondum. Hetta merktist á nærum hvørjum mansbarni. Gleðin og spenningurin økja alt meira nú tað nærkast hesi kanska størstu av øllum okkara høgtíðum.

JÓLINI eru minnið um, tá Jesusbarnið varð føtt í Betlehem fyrri skjótt tveytúsund árum síðani. Tað er í stóran mun hesa hending, sum nógvar hundrad milliónir menniskju um allan heim byggja sína kristnu trúgv á. Henda hending hevur sum eingin onnur í hesum tveytúsunda ára skeiði mannaættarinnar fest seg í huga- og kensluheim hjá so mongum.

Í DAG eru jólini í størst mun hátíð hjá og fyrri okkar unga ættarliði — børnunum. Tað eru tey, sum gleða seg mest til jóla. Tað verður heldur ikki gjørt so lítið burtur úr júst børnunum — eitt nú í útvarpi og sjónvarpi. Allan henda seinasta mánaðin hava hesir fjølmiðlar roynt at fjálga um jólahátíðina sum var hon fyrst og fremst hátíð barnanna. Tí kunnu vit bert fegnast um.

Í ÚTVARPINUM hava ymisk fólk nýtt høvi at senda børnunum í Føroyum heilsu á jólum. Sosialurin hevur ikki verið við í hesi sending og fara vit tí her at nýta høvi til at senda tykkum børnum og eisini foreldrum tykkara eina heilsu.

TIT børn og foreldur eiga at hava í huganum tey mongu úti í heimi, sum júst á jólum ikki hava sama møguleika sum tit at fegnast um jólahátíðina. Har eru børn sum hvørki hava mammu ella pápa, eina systur ella ein beiggja, og sum heldur ikki fáa nakra jólagávu.

oddagrein

NÚ jólini nærkast, og tit børn gleða tykkum til gávurnar, so halda vit, at vit øll somul eiga at senda teimum børnum, sum ongan góðan eiga og sum ongar jólagávu fáa, ein tanka. Kann tað so bliva til meira enn tað og foreldur tykkara á onkran hátt vilja stuðla og hjálpa hesum mongu fátøku børnunum, so hevði tað ikki verið verri. Nú halda vit, at føroysk børn eiga at vera glað, tí vit hava tað so gott her í Føroyum.

EITT ynski hava vit at bera fram her, nú tit og kanska onkur av foreldrum tykkara lesa hetta. Tað ger okkum øllum so ilt at skula hoyra ýlandi ambulanssirenur dag um dag og vita, at nú er aftur onkur komin til skaða í ferðsluni. Altíð kemur ein tá at hugsa um tykkum óseku og livsglaðu børn. Tað er so meiningsleyst, at tit bliva offur í ferðsluni. Tit eru so livandi og so spæliglað, at tit hugsa ikki altíð um bilarnar.

OKKARA ynski er, at øll børn royna at ansa sær í ferðsluni. Og til tykkum foreldur er bert at siga: havið ALTÍÐ børnini í huganum, tá tit koyra. Eru tit góð við børn tykkara, so koyrið varliga, Tolin trívst, sigur orðatakið. Hvi skunda tykkum so nóg. Mong av tykkum foreldrum, tit eru so upptikin og so stressað, at tit gloyma børnini. Ein sær hvussu glað tey eru, tá ein gevur sær stundir at tosa við tey. Heldur áttu tit at gleitt tykkum saman við børnunum. TAD hevði so verið tann BESTA jólagávan til børnini í Føroyum.

Sosialurin

Til »Mentaða havnarmannin«

Tá ið tú vilt gera mær klárt, at tú ikki ert fráhaldsmaður og ikki limur í nøkrum trúarfelagsskapi, men tó limur í fólkakirkjunum, og trýr, tú sleppur undan at verða settur í somu støðu sum meirilutur av Føroya fólki, fráhaldsfelagsskapi, trúarfelagsskapi; her fært tú ssekeivur, tí fólkakirkjan er ikki undantikin!

Tú hevur eina ógvuliga flokt aog torskilda hugsan, tí tú blandar upplýsing og viðgerð saman, eg eri tí greiður yvir, at tú roynir at kasta ábyrgdina/skyldina yvir á meg, men so lættliga sleppa tú og felagsskapirnir, fólkakirkjan ikki undantikin, ikki, tí tann áskoðanin sum fólkataktvøðan byggir á móti friari rúsdrekka, stavar frá 1907. Ein fri rúsdrekka er ein mentan, skapar man forðingar av slikari sølu, tekur man minnilutin av ræði í

egnum avgerðum/viðurskiftum, og skerjir man rættin til at vera menniskja og til frælsi. Tað hevur tú framt saman við meirilutanum av Føroya fólki, fráhaldsfelagsskapum/trúarfelagsskapum/fólkakirkjunum, og hetta er eisini at avmarka friari rúsdrekka! So kast tú aftan á hetta ikki loya tær at undirskriva ftursvar »mentaði havnarmáður«, tí tað hóskar ikki til tíni aftursvar, og tú visir teg ikki at duga at meta viðurskiftini á rættan hátt.

Tú ert ikki nakar goður eygleiðari av samfelagsgongdini. Tú sigur at flestu lesarabrev mini eru undir allan kritikk, hvat morali við. Kritikkur og moralur hevur einki við hvørt annað at gera. Tú ert ikki førur fyrri at meta um mini lesarabrev við tíni floktu og torskildu hugsan. Heldur tú t.d. at

Býráðið og øll onnur, sum hava tikið nóg upp eftir einum frá lesarabrevum, at tað/tey arbeiða undir allan kritikk, hvat morali við.

Tú sigur teg kenna eitt sindur til mitt túnatosuttan nærri at koma inná tað. Eg havi ikki nevnt í fyrra aftursvari, at minnilutin av Føroya fólki skuldi avgera, um vit skuldu hava friari rúsdrekka. Ein slik rúsdrekka skuldi verið framtuttan fólkataktvøðu, ið var ófolkaræðslig, ódemokratisk, ómenniskjalig og av tí ónda. So ikki hava tit broytt áskoðan síðan 1907, tit eru eftirbátar so tað forsær. Gevst við tínum heilsunum.

Hans Birgir Hansen

»Hin« málteigurin

Meðan vit øll gremja okkum um føroyska málið vit nýta er nóg føroyskt, fari eg at byrja ein annan »málteig« (alternativ) á altjóðamáli, nevna hann »hin« málteigin, har »hin« sipar til, at ein annar longu er til staðar. Og hvat er so meiri hóskandi enn at byrja við nýtsluni av orðinum »hin«?

Vit skriva og siga vanlig »hin« og »tann« fyrri framman navnorðum, hóast tað er fullkomiliga

óneyðugt. Takið nú orðið »tann«: tann halaleysi frensurin, tann fremmandi maðurin — hvi ikki siga halaleysi frensurin og fremmandamaðurin?

Og so »hin« (her í hvørkikyni): Hitt føroyska studentafelagið — Hetta merkir í veruleikanum, at vit frammanundan hava »Hetta føroyska studentafelagið«, og at eitt »alternativ« felag kemur og nevnr seg »hitt«. Tí í veruleikanum

krever »hitt« altíð at »hetta« er til staðar. T.v.s. »ikki hetta, men hitt.«

Lat so hetta vera nóg mikið fyrri hesaferð. Næstuferð kemur hitt.

P.S. »Hitt« hevur á føroyskum sum kunnugt eisini fingið eina hjámerking. Hana fara vit at lata liggja — tí hon er best liggjandi.

múli

Útbúgving neyðug í fiskivinnuni

Storri krav til góðsking av fiski, betri teknikkur, fiskimarkið útflutt, meiri kapping og ovurfisking ger tað neyðugt at seta útbúgvingar á stovn, segði Henrik Old, tá lótingsmálið um fiskivinnuútbúgving fekk fyrstu viðgerð í lótinginum í farnu viku

Tað er gleðiligt, at man í okra landi hevur ássanað, at tey, sum virka í okra hevdsvinnu, skulu hava útbúgvingarmøguleikar.

Við undantaki av navigations- og maskin-

skúla hevur tað frá gamlari tíð verið soleiðis í okra samfelag, at eingin annar vegur hevur verið til hægri útbúgving í fiskivinnu enn bókliga útbúgvingin, sum mest hevur

verið tráðað eftir.

Øll ynskja børnum sínum so høga bókliga útbúgving sum gjørligt. Tí hava politikararnir kent seg nøyddar til at fylgt